

Chương 56

NHỮNG VIỆC ĐẠO ĐỨC CỦA THÁNH GIUSE

Như đã nói ở phần trên, Thánh Giuse có một sự tôn kính đặc biệt đối với gian phòng nhỏ, nơi mầu nhiệm Con Thiên Chúa Nhập Thể đã được thực hiện và là nơi hiện thể rất thánh của Ngài thường trải qua những giờ cầu nguyện. Lòng tôn kính và mộ mến của Thánh Giuse đối với gian phòng này không ngừng gia tăng; và vì thế, Ngài đã xin được đến đó cầu nguyện mỗi khi Đức Maria bận bịu làm việc ở những nơi khác trong nhà. Đức Maria đã thuận theo nguyện vọng của Thánh nhân. Hơn nữa, hai vị còn thường xuyên đến gian phòng ấy để cùng cầu nguyện, nhất là những khi muốn xin Cha Trên Trời ban cho một ơn đặc biệt nào đó.

Mỗi khi quì gối tại địa điểm Ngôi Lời Hằng Hữu đã trở nên phàm nhân trong cung lòng rất thanh khiết của Đức Maria, Thánh Giuse cảm thấy tâm hồn bùng lên ngọn lửa sốt sắng. Thánh nhân tràn đầy tin tưởng vào lòng nhân lành của Thiên Chúa và xác tín vững vàng không một ơn nào Ngài xin tại nơi đây mà không được nhậm lời. Khi cầu xin những nhu cầu đặc biệt, Thánh Giuse thường được Cha Trên Trời ban thêm nhiều ơn soi sáng khác nữa. Tại nơi đây, Ngài cũng đã được mặc khải nhiều mầu nhiệm cao cả. Thần trí Thánh Giuse được hợp nhất mật thiết với Thiên Chúa và hoan hưởng một thiên đàng sướng vui. Vì thế, mỗi khi Đấng Cứu Thế lánh đi cầu nguyện với Cha Trên Trời về điều quan trọng nhất của Người, tức là công trình cứu độ toàn thể nhân loại, thì Thánh Giuse và Đức Maria hân hoan vào gian phòng nhỏ để cầu nguyện. Đức Maria liền được đắm đuối trong Thiên Chúa và được

tỏ cho biết tất cả những gì đang diễn ra giữa Cha Trên Trời và Thánh Tử của Mẹ. Sau đó, Mẹ Rất Thánh hợp lòng với Đấng Cứu Thế trong những lời khấn nguyện của Người.

Thánh Giuse cũng thường được hưởng chính mặc khải ấy. Thánh nhân sung sướng hợp lời cầu nguyện với Chúa Giêsu, Con của Ngài, và với Đức Maria, hiền thê của Ngài. Việc hợp nhau cầu nguyện đem lại rất nhiều lợi ích cho linh hồn Đức Maria và Thánh Giuse, vì đã làm gia tăng ơn thánh, tình yêu đối với Thiên Chúa và đồng loại, đồng thời đem lại muôn vàn công phúc cho hai Ngài. Thánh Giuse rất hạnh phúc về điều ấy. Sau mỗi lần rời khỏi gian phòng thân thương, Thánh Giuse dường như không còn là con người như lúc trước, nhưng là một thụ tạo đã được tân tạo hoàn toàn trong Thiên Chúa. Thánh nhân không thể suy tưởng đến các sự thế gian nữa. Linh hồn Ngài như đã được thần hóa, giống như linh hồn các tuyển nhân trên trời, những người được nhận biết Thiên Chúa trong Yếu Tính của Người.

Ở nơi Thánh Giuse, tình yêu Thiên Chúa đã đạt đến mức cao vời, đến nỗi thân xác Ngài cũng ảnh hưởng. Tâm hồn Thánh Giuse như một ngọn núi lửa nóng bỏng tình yêu Thiên Chúa, đến độ Ngài thường kêu lên: "Ôi Thiên Chúa tình yêu! Xin cho con được chết! Ôi, ước chi ngọn lửa tình yêu đang bùng cháy trong lòng con hãy làm con tiêu tan hoàn toàn!" Thực vậy, mỗi khi được tình yêu Thiên Chúa thiêu đốt và làm tiêu hao, Thánh Giuse đều khát khao được chết.

Thánh nhân thường ngỏ lời với Đức Maria: "Ôi hỡi hiền thê của tôi! Lúc này tôi đang được tình yêu Thiên Chúa thiêu đốt, tôi cảm thấy trong lòng một nỗi khát khao muốn chết!" Mẹ Rất Thánh đã an ủi phu quân Giuse và đáp rằng chính Thiên Chúa đã trao đổ ước vọng ấy vào lòng Ngài, và Thiên Chúa sẽ sẵn lòng ban an ủi bằng cách cho Thánh nhân được chết theo cách Ngài muốn. Một lần kia, Thánh Giuse chấp tay, ngược mắt lên trời và kêu lên: "Ôi

Thiên Chúa vô cùng nhân lành! Phải chăng Chúa sẽ ban cho con ơn an ủi như lòng con ước ao? Phải chăng con sẽ được chết trong lúc đang được ngọn lửa tình yêu của Chúa thiêu đốt?"

Khi thưa lên những lời ấy, tâm hồn Thánh Giuse nóng cháy, dung mạo Ngài tươi thắm, và đôi mắt Ngài rực sáng. Thánh nhân được xuất thần và ở trong tình trạng ấy mãi cho đến giờ cùng với Chúa Giêsu và Mẹ Rất Thánh đọc Thánh Vịnh chúc tụng. Đức Maria rất sung sướng chiêm ngắm Thánh Giuse vì Ngài giống như một phúc nhân thiên đàng hơn là một con người trần gian; dung mạo của Ngài giống như dung mạo của một vị luyện thần. Mẹ Rất Thánh sốt sắng cảm tạ Thiên Chúa đã rộng lượng trào đổ muôn vàn hồng ân cho lương quân của Mẹ, và Mẹ trân trọng các hồng ân ấy như thể bản thân đã được lãnh nhận các ơn đó.

Lòng sùng kính của Thánh Giuse đối với mầu nhiệm Nhập Thể rất sâu xa và nồng nàn. Từ khi được Đức Maria cho biết thời điểm phép lạ cao cả ấy đã xảy ra, thì tháng nào năm nào Thánh Giuse cũng mừng kính sự kiện ấy. Thánh nhân dọn mình mừng biến cố ấy một cách rất đặc biệt, bằng việc thực hiện nhiều hành vi khổ chế. Trong thời gian này, khi ngày kỷ niệm đến, vào đúng giờ mầu nhiệm trọng đại đã diễn ra, Thánh Giuse liền thức dậy và cùng với Đức Maria cầu nguyện, nhân danh toàn thể nhân loại mà cảm tạ Thiên Chúa về ơn trọng đại Người đã ban xuống. Tương tự, Thánh Giuse còn có lòng sùng kính mầu nhiệm giáng sinh của Chúa Giêsu. Trong trường hợp này, Thánh nhân thức dậy lúc nửa đêm, tức là thời điểm cuộc giáng sinh kỳ diệu đã xảy ra, Ngài thức cho đến sáng để suy ngắm và tạ ơn về mầu nhiệm ấy. Thánh Giuse còn có lòng sùng kính mầu nhiệm dâng Chúa vào Đền Thờ. Đối với biến cố này, Thánh nhân hồi tưởng lại những lời cụ già Simêon thánh thiện đã loan báo.

Thánh Giuse đã lập được rất nhiều công phúc qua các việc sùng kính trên. Ngài thực hiện các việc sùng kính ấy với một tâm

tình sốt mẩn và rất nhiều nước mắt, đến nỗi tâm hồn Ngài dường như đã bị tan chảy. Thánh Giuse cũng đã cùng với Đức Maria thực hiện các hành vi sùng kính ấy. Khi đàm đạo với nhau, tâm hồn Đức Maria và Thánh Giuse đều được bùng cháy trong ngọn lửa tình yêu Thiên Chúa. Hai Ngài thường chia sẻ các đoạn Thánh Kinh liên quan đến cuộc khổ nạn tương lai của Đấng Cứu Thế. Mẹ Thiên Chúa đã làm sáng tỏ những đoạn Thánh Kinh ấy cho Thánh Giuse, và Thánh nhân đã thấu đáo mọi điều hiền thê yêu dấu giải thích cho Ngài. Mặc dù Thánh Giuse vẫn được tràn đầy an ủi. Vì lòng mến của Thánh Giuse dành cho Chúa Giêsu rất thấm thiết, nên nỗi đớn đau và cay đắng của Ngài càng trở nên ê chề kinh khủng mỗi khi tưởng nghĩ đến những đau khổ tương lai Đấng Cứu Thế sẽ phải chịu.

Thật khó mà diễn tả cho đầy đủ lòng cảm thông và sự ngọt ngào trong lời nói của Thánh Giuse dành cho Chúa Giêsu, cũng như niềm khao khát của Ngài muốn gánh chịu tất cả những đau khổ tương lai của Đấng Cứu Thế. Trong một lần trao đổi với Đức Maria, Thánh Giuse đã nói: "Hỡi hiền thê của tôi! Quả thật, tôi muốn được thiêu hủy bởi những ngọn lửa tình yêu Thiên Chúa, nhưng ước gì trước khi chết, tôi sẽ được chịu thật nhiều đau đớn vì tình yêu Chúa Giêsu. Ôi, diễm phúc cho tôi biết bao nếu như tôi được chia sẻ một phần những đau đớn và khổ hình Người sẽ phải chịu!"

Thực vậy, mỗi khi tưởng nghĩ đến điều đó, Thánh Giuse lại khao khát đau khổ đến nỗi Ngài liên lii khẩn nài Thiên Chúa ban cho Ngài được chịu nỗi đau đớn kinh khủng ấy trước khi chết, để ít ra Ngài cũng được đồng nhất trong một mức độ nào đó với Chúa Giêsu, Đấng được tiền định phải chịu thương khó và tử nạn. Mỗi khi Chúa Giêsu tâm sự với Mẹ Người, Thánh Giuse thường phục mình xuống đất và hướng mắt nhìn về cây thập tự nhỏ Chúa đã tự tay đóng lấy. Thánh nhân khẩn cầu Cha Trên Trời

cho Ngài được chịu một phần những khổ hình Chúa Giêsu đã được tiền định phải chịu trên thập giá. Lời cầu xin ấy đã không ra vô ích, vì trong cơn bệnh cuối đời của Ngài, Thánh Giuse đã phải trải qua rất nhiều đau đớn.

Trong những lúc được đắm đuối trong tình mến và an ủi, Thánh Giuse không cần dùng đến những của ăn cho phần xác. Điều này càng xảy ra thường xuyên hơn nữa khi Thánh nhân suy niệm về cuộc thương khó trong tương lai của Con Thiên Chúa. Thánh nhân sống trong tình trạng ấy suốt ngày suốt đêm, than khóc cuộc thương khó và không thể ăn uống hoặc nghỉ ngơi. Thánh nhân bị hư hao cả người vì quá buồn phiền.

Thánh Giuse đã thốt ra những lời phàn nàn với các kẻ làm tội tình Chúa Cứu Thế: "Hỡi những người nhẩn tâm! Sao các người lại bắt Đấng Cứu Thế yêu dấu của các người phải chịu đau khổ như vậy? Sao các người lại nở tay độc dữ chống lại Thiên Chúa Nhập Thể? Các người thực sự dành tâm đến độ tàn đái Con Thiên Chúa là Chúa Giêsu, Đấng tuyệt vời uy linh, cao sang, tốt lành, hiền từ, khôn ngoan, nhân ái và đầy yêu thương hay sao? Ôi, những thụ tạo khốn cùng sao lại nhẩn tâm làm những điều như thế? Ôi những con người bạc vong! Sao các người lại nở lòng giơ tay chống lại Thiên Chúa và Đấng Cứu Độ vô cùng khả ái của các người?"

Sau những lời ấy, Thánh Giuse yếu nhược đã quỵ ngã vì quá thương tâm. Chúa Giêsu bước đến và giúp đỡ, nâng nghĩa phụ dậy và an ủi Ngài. Thực vậy, trên môi miệng Thánh Giuse không bao giờ thốt ra những lời oán trách cay độc. Ngược lại, lúc nào Thánh nhân cũng sẵn sàng tỏ lòng nhân ái và yêu thương với cả những người tội lỗi.

Thánh nhân cùng lắm mới gọi các tội nhân là những người cùng khốn nhẩn tâm, và nài xin Cha Trên Trời ban ơn tha thứ cho họ. Khi biết Đấng Cứu Thế sẽ phải tử nạn trên thập tự giữa những

khổ hình độc dữ, Thánh Giuse đã tận tuyệt phó thác cho sự an bài của Thiên Chúa để công cuộc cứu độ nhân loại được thực hiện theo đúng chương trình tiền định của Người.

Thánh Giuse thường nhìn Chúa Giêsu để chiêm ngắm vẻ đẹp thần linh tuyệt vời của Người, và rất nhiều lần vì đó Thánh nhân đã được ngây ngất. Đôi lúc nghĩ đến cuộc khổ hình của Chúa Giêsu, Thánh nhân đã thăm nhủ: "Ôi thánh nhan quý đẹp và tràn đầy yêu thương của Chúa Giêsu, Con của cha! Khi bị các thụ tạo tàn đãi tra tấn, Thánh nhan của Con sẽ ra thê thảm và tang thương thế nào!" Khi chiêm ngắm đôi tay, đôi chân và lồng ngực của Chúa Giêsu, những tâm tưởng và những lời thở than của Thánh Giuse cũng tương tự như thế. Mỗi khi Đấng Cứu Thế nói năng, tỏ ra sự khôn ngoan siêu việt và thông hiểu của Người, Thánh Giuse thường tự nhủ: "Ôi, miệng thánh! Nơi phát xuất những lời hằng sống! Ôi Giêsu, Con sẽ phải uống chén đắng cay như thế nào! Những lời hằng sống và giáo lý trời cao của Con sẽ bị chống đối hay sao!"

Thỉnh thoảng, khi hoan hỉ chiêm ngắm đôi tay trắng trẻo đẹp đẽ của Chúa Giêsu, thánh Giuse thường hình dung đôi tay ấy một ngày kia sẽ bị đóng phạt vào thập giá. Cũng thế, khi chiêm ngưỡng Đấng Cứu Thế trong thân hình toàn vẹn, khi nghĩ đến nét khả ái và uy nghi trong cung cách của Người, Thánh nhân thường kêu lên: "Ôi Thiên Chúa Nhập Thể! Ôi Nhân Tính rất thánh đã được ngôi hiệp với Thần Tính! Thế mà phải tử nạn trên một cây gỗ nhục hình hay sao!"

Những suy tư ấy không khác gì những lưỡi gươm đâm thấu và xé nát cõi lòng của Thánh Giuse. Thánh nhân được tình yêu và cuộc thương khó của Chúa Giêsu làm cho tiêu hao mòn mỏi. Chúa Giêsu càng thêm tuổi, các tư tưởng về cuộc thương khó của Người càng trở nên da diết hơn nơi tâm trí của Thánh Giuse. Giờ đây, cuộc khổ nạn của Đấng Cứu Thế càng đến gần, thì nỗi buồn

đau của Thánh nhân cũng càng gia tăng. Thánh nhân tâm sự với hiền thê rất thánh của Ngài: khi Ngài nhìn thấy Chúa Giêsu đang lớn lên, khi Ngài tưởng nghĩ đến nhân tính vô cùng thánh thiện của Chúa đang phát triển kỳ diệu nhưng rồi phải chịu cực hình kinh khiếp, thì nỗi đau đớn buồn thương trong lòng Ngài cũng trở dậy mãnh liệt. Trước những nhận xét của Thánh Giuse, nỗi niềm đau của Đức Maria càng bội tăng hơn nữa. Nơi Mẹ Rất Thánh cũng như nơi Thánh Giuse, tình yêu và đau khổ càng ngày càng trở nên mãnh liệt.

Thánh Giuse có lòng sùng kính lạ thường đối với thập giá. Với một thái độ cung kính sâu xa, Thánh nhân thường chiêm ngắm cây thập giá nhỏ Chúa Giêsu đã tự tay đóng lấy. Thỉnh thoảng, giữa đôi hàng nước mắt rưng rưng, Thánh nhân áp chặt cây thập giá ấy vào lòng và hôn kính, vì Ngài coi đó là hình cụ để hoàn tất công cuộc cứu độ nhân loại. Trước thập giá, Thánh nhân bộc lộ hết nỗi niềm đắng cay và những tình cảm trong tâm hồn của Ngài, rồi kết thúc bằng những lời thở than: “Ôi, kẻ nào sẽ là lý hình? Kẻ nào sẽ đóng cây thập giá để tử hình Đấng Cứu Thế?” Khi Thánh Giuse thầm nghĩ những lời ấy, tâm hồn Ngài đã tan hòa giữa những hàng nước mắt.
